

Ter inleiding.

Een nieuw jaar is aangebroken, een jaar met moeilijkheden en zorgen, grootter dan wij tot dusver gekend hebben. Hier en daar schijnt een geest van défaitisme onder de leden te heerschen, zoodanig, dat zij niet alleen hun filmactiviteit tijdelijk geheel stopzetten, maar zelfs de Liga vaarwel zeggen. Dat nu bevreunen wij ten zeerste, temeer waar juist nu samenwerking en saamhoorigheid meer dan ooit geboden zijn. Hiertegen willen wij een ernstig waarschuwend woord laten hooren, na hetgeen wij reeds in het Novembernummer van 1941 hebben opgemerkt.

Wij meenen dit niet beter te kunnen doen dan hieronder een artikel te laten volgen van een onzer leden, een warm voorvechter van onze vereeniging, nml. de heer Knecht, die ook het vereenigingsleven goed kent. Zijn pleidooi stemt geheel met onze zienswijze overeen; (wij hebben het artikel slechts ter wille van de plaatsruimte hier en daar eenigszins bekort) en wij sluiten ons gaarne bij zijn slotwoorden aan. Mogen deze weerklank vinden waar dat noodig is!

Trouw!

1 Januari 1942.

Het is moedig en verstandig de dingen te zien, zooals ze zijn. Het andere is zinsbegoocheling en daarmede bedriegen we ons zelf. We kunnen dus beter de waarheid tegemoet treden. En deze is, dat wij een moeilijk jaar zijn ingegaan!

Wij spreken op deze plaats, wel te verstaan, over de beoefening van onze liefhebberij en alles wat daarmede samenhangt. Onze groote zorgen van dezen tijd.... laten we erover zwijgen hier! Het éénige, wat men ervan zeggen kan is, dat wij ons zeker niet bezwaard behoeven te gevoelen, te blijven streven naar geestelijke ontspanning, ondanks de zwarigheden van dezen veel bewogen tijd! We mogen dus gerust dóórgaan met onze filmerij, indien onze

middelen en de omstandigheden dat veroorloven! Het is zelfs zéér aan te bevelen dat te doen, want heusch, wij hebben niet zóóveel, in onze dagen, waarover we ons verheugen kunnen!

Maar moeilijk wordt dit jaar voor ons, smalfilmers, tengevolge van een steeds nijpender gebrek aan utensiliën en film-emulsie. In den geregelden handel is practisch geen enkele camera, noch projector, noch hulp-apparaat, klein of groot, 16 mm of 8 mm, te krijgen. Bovendien schijnt een groote filmschaarschte vlak voor de deur te staan.

Voor het 16 mm formaat schijnt de aflevering al geheel en al stil te staan. Voor de 8 mm-filmers is er nog een zwakke hoop, dat de eerste maanden in beperkten omvang film-materiaal te krijgen zal zijn.

Dat ziet er boos uit!

We moeten dus maar bij de filmerijgaan neerzitten! Onze boel opbergen en sluiten! En gaan zitten.... afwachten, de dingen die komen zullen!?

Neen, beste film-vrienden, dat moet U nu juist nièt!

Dat behoeft U ook niet, want er is vooral in club-verband nog héél wat te doen. De Liga komt hier ook al weer te voorschijn als reddend element, want hetgeen ge alléén niet kunt, of wat ge zelf niet hebt, aan utensiliën of materiaal, dat hebben allicht twintig, dertig of veertig Uwer smalfilm-zusters en -broeders in de afdeeling, waarin ge zijt opgenomen!

Het is nú een tijd van saamhoorigheid!

Het is nú een tijd van toenadering en hecht-zich-aan-één-sluiten! Indien ooit een groep film-amateurs op elkaar is aangewezen, dan is dat in 1942! Het is bijna zeker, dat U tezamen — leden van een afdeeling — nog ongestoord

kunt verder werken aan Uw filmliefhebberij. De een zal film hebben, de ander de camera, een derde de kunstlichtlampen, een vierde.... gaat U maar door!

Gemeenschappelijk kan dus zeker nog heel wat bereikt worden. Bovendien! Hebt U Uw collega-filmer, die thans beter „in zijn spullen“ zit, reeds gevraagd om U eens te helpen? Buitengewone tijden, buitengewone maatregelen! U doet dat misschien niet graag! Wij ook niet, maar.... we zijn tenslotte in de Liga om elkaar te helpen en nu is het zoo ver! We hebben elkaar hard nodig.

Daarom moet het ons van het hart: we zijn teleurgesteld door het gebrek aan trouw, dat wij hebben moeten vaststellen in bepaalde kringen van de Liga! Het getuigt misschien van practischen zin, het standpunt in te nemen, dat nu er toch geen apparaten meer te krijgen zijn, van films nog niet gesproken, het geen zin heeft, lid te blijven van de Liga. Want de conclusie luidt, dat dientengevolge immers het smalfilm-amateurisme niet meer kan worden bevorderd! Dus houden we er maar mee op! Afblenden.... einde!

Voor deze leden is de kous af, tot nader order. Want straks zullen ze natuurlijk graag weer terug komen!

Wij moeten voor dit standpunt ernstig waarschuwen. Wie zich wijs maakt, door dat standpunt in te nemen, èrg nuchter en verbazend „practisch“ te zijn, heeft de grootst mogelijke fout (zakelijk gesproken) gemaakt, namelijk door te vergeten, dat er nà dezen tijd een andere tijd van bouwen komt. Zoodra die tijd aanbreekt, maakt het een groot verschil, of ge dan voor een afbraakrommel, een puinhoop staat, dan wel voor een kant-en-klaar huis, dat misschien in de stormtijden wel wat gehavend en niet meer zóó „je dàt“ is, doch dat er in ieder geval nog „staat“! STAAT!!

In het geval van de afbraak, de puinhoop, kunnen we straks van voren af aan beginnen en dan hebben we precies tien jaren verspeeld!!

Neen, heeren, dàt is niet de juiste beslissing, die ge genomen hebt! Ge zult òns een groot genoeg doen en U zèlf voordeel verschaffen, inplaats van vandaag af te breken, in ieder geval te helpen behouden, wat we hebben. Goed, er zijn geen camera's meer te koop, best, de films uitverkocht! Maar is dàt een reden, om Uw organisatie te verlaten, juist nu we U zoo hard nodig hebben? Natuurlijk, we hebben U àllen hard nodig. Uw leden kunnen de onze helpen, wij de Uwe.

We gaan een nieuw jaar in. Met zorgen! Goed, maar we zijn niet bang! We zullen er ons dóórwerken, want we hebben nog overal in het land kerels uit één stuk. Film-liga-aanhangers van de oude garde. En die geeft zich, zooals bekend, nooit over! Maar aan hen, die ons verlieten, moeten we nù toeroepen: keert terug van de dwalingen Uws filmsweegs....!! Laat ons niet in den steek!

Blijft.... trouw aan de Liga.

Trouw!

Dàt is onze wensch voor 1942 aan de Liga, haar Hoofdbestuur en haar leden, in Noord, Zuid, Oost en West!

Vast-aanéengesloten het nieuwe jaar in!

We zullen er dóór komen! En met winst, mits....

Trouw zal blijken....! D. KNEGT.

Nationale Filmwedstrijd 1942.

Vertrouwende op de veerkracht van onze leden schrijven wij ook thans onzen jaarlijkschen wedstrijd wederom uit. Al zal het aantal inzendingen waarschijnlijk minder zijn dan andere jaren, zoo vormt deze wedstrijd toch een te belangrijk punt van ons werkprogramma om hem te doen vervallen. Ook niet-leden kunnen eraan deelnemen!

De voornaamste bepalingen zijn:

Er zijn twee afdelingen: Seniores en Juniores. Voor elk zal de navolgende categorieëndeeling gelden:

A. Speelfilms.

B. Documentaire films (als b.v. reizen natuurfilms, reportagefilms, sportfilms, folklore films, enz.).

C. Absolute en Fantasiefilms.

D. Trucfilms, waaronder ook vallen de teeken-, silhouette-, marionetten- en poppenfilms.